

ศิลปวัฒนธรรม
ART & CULTURE
ฉบับพิเศษ

“ไทยแท้ต่างหากที่เป็นของแปลก”

สยาม

หลากเฝ้า

กลาง

พันธุ์

อังค์ บรรจุน

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ : คำนิยม

305.8
อ113ส
2553

สารบัญ

รวม หน้า หน้าท้ายพิมพ์

คำนิยาม	(๘)
คำนำ	(๑๒)
ขยายพลอย ราชประโคน และ ขยายคำเรียบ สุทินรัมย์ จากมโหรีบรมราชสำนักกับพญาสุพินนาบ้านสระเตา	๓
มหาพวน งามัญวงศ์ พจนานุกรมมอญ ๕ แผ่นดิน	๑๗
หมอสู่เอ็ด คชเสนี ลั่นวงศ์รามัญหงสาวดี	๓๑
ลุงบุญยืน สุขเสน่ห์ ผู้พลาดหวังจากเส้นทางมิดชันนารี เข้าสู่เส้นทางพัฒนาชีวิตคนป่าตองเหลือง	๔๕
ยายทองสุก ศุรศร บนเส้นแบ่งของจารีตเขมรโบราณกับการหลุดพ้น	๖๑
ป้าสดีโส หงษ์ทอง บอกำหนักแม่ตัง (เจ้าพิธีพืชมอญ) ไปจนวันตาย	๗๗

มะอาอีชะฮ์ สาราเปญ

ผู้พลานและสืบทอดอาหารมุสลิม อินโดนีเซีย

อินเดีย และปัตตานี บนถนนตานี บางลำพู

๙๓

ทิดชนะ เข้มมุกด์

คนพวนหาตเลี้ยว ไม่รู้ ไม่ใช้

๑๐๗

กำนันเงิน ผันผาย

ผู้ประดิษฐ์อักษรของ เพื่อเก็บงำเรื่องราวของชาวของ

๑๒๓

ครูถนอม คงยิ้มละมัย

คนช่างบ้านหนองปรong ชีวิตที่มืออยู่เมืองไทย

หลังความตายขอลืมเมืองแกลง

๑๓๗

แม่เลี้ยงฉลอง ชันทะ

ถึงอดีตชาวนายากจนคนไทยวนเมืองน่าน

๑๕๓

บ่าวขยทัศน์ วิเศษศรี

พักอลาอ์ครั้งในราชสำนัก

พักที่พุทไธมาไม่มีสิทธิ์สวมใส่

๑๖๙

อาจารย์จินดา เมตตาจิตต์

ชาติเชื้อกวางพม่าบ้านกวางยานนาวาที่หลงเหลือ

๑๘๕

หลวงพ่อดินตา อินทวิโร

สายใยเครือญาติไทใหญ่เชียงใหม่และเชียงตุง

๒๐๑

ป้ามั่น ฟู ทิมภราดร

คนเมียนมอดอยวาวพุทธิกใบเชื้อสายแพะพันธุ์

๒๑๙

เสียดสมพร ศีลวัชรพล (ส่งจิต แสงจิต)

แต่จิตอธิษฐานจิตที่ไม่เคยหลงสุตรตำรา
หมู่บ้านโอวเจียะ

๒๓๗

กาลช้ามานิตย สัจจะมิตร (มันยิตชิงห์)

ศรีสุรสิงห์สภา

ศูนย์กลางศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย

๒๔๙

ครุฑติยา นักเวช

คนไทยแก่บ้านหนองขาว เมืองกาญจนบุรี

๒๖๕

หนังสือธรรม เทอดเกียรติชาติ

ตระกูลนายหนังเชื้อสายพราหมณ์สิงห์หลกมัพ

มอญนครศรีธรรมราช

๒๘๕

รุสดี มาซอ

เรียนเพื่อรู้และรู้อย่างเข้าใจคนปัตตานี

๓๐๑

พิรุณพร แสนรังค์

อยากให้รู้จักแล้วจะรักคนพุทไธเรณูนคร

๓๑๗

ประเทือง อุดมดาวรัตนชัย (อุ ทิ เทือง)

แม่กำก้วยจับฉนวนหน้าอำเภอท่าบตรเมื่ออายุ ๕๐

๓๓๕

บทส่งท้าย

อยู่กับความแตกต่าง

๓๕๓